

Huize Avondrood

Blijspel in drie bedrijven

door

MARY BAKKER-SCHOON

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUIZE AVONDROOD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARY BAKKER-SCHOON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

DIRECTRICE
MIJNHEER DE BRUIN
MIJNHEER STEENKAMP
MIJNHEER DE WIT
MIJNHEER GERRITSE
MEVROUW OLIVIA BOS
AFIE ZWIER
AGIE ZWIER
WIL - bejaardenverzorgster
BEP - bejaardenverzorgster
FERDINAND

BESCHRIJVING PERSONAGES:

DIRECTRICE: is een eenzame slecht gehumeurde vrouw. Ze is overdreven zuinig voor de bewoners. Maar niet voor zichzelf. Ze draagt dure kleren en is altijd goed gekapt.

MIJNHEER DE BRUIN: is een goedge man. Zijn vrouw is al jaren dood. Heeft een getrouwde zoon. Bevriend met Klaas Steenkamp.

MIJNHEER STEENKAMP: altijd een hardwerkende tuinder en vader geweest. Zijn vrouw is al vroeg overleden. Zit vol van spreekwoorden en gezegden.

MIJNHEER DE WIT: is zo oud nog niet, maar begint al te dementeren. Omdat zijn vrouw pas overleden is en hij niet alleen kon achterblijven moest hij naar het rusthuis. Heeft een groot gezin gehad, maar zijn kinderen ziet hij zelden. (deze rol dient serieus gespeeld te worden)

MIJNHEER GERRITSE: een harde, dominerende man. Is zijn hele leven beroeps- militair geweest. Heeft een grote rol gespeeld bij de slag om Arnhem in W.O. 2.

MEVROUW OLIVIA BOS: was in vroeger jaren een beroemd zangeres. Door haar glansrijke carrière heeft zij nooit geen tijd gevonden om te trouwen of kinderen te krijgen. Dat publiek en fans haar nu vergeten zijn, is iets wat zij maar moeilijk kan verwerken.

AFIE en AGIE ZWIER: twee deftige vrijgezelle zusters. Ze dreven vroeger een grote tabakszaak, die ze weer van hun vader overgenomen hadden.

WIL: bejaardenverzorgster. De rechterhand van de directrice.

BEP: bejaardenverzorgster. Door haar corpulente voorkomen neemt zij het zwaarste werk op zich.

FERDINAND: is de eigenaar van het pand "Avondrood". Het is een play boy figuur. Van werken heeft hij nog nooit gehoord. Hij buit de directrice uit. Zij is zijn bron van inkomsten.

DECOR:

Het gebeuren speelt zich af in de zaal van een particulier rusthuis. In deze zaal wordt gezamenlijk gegeten en koffie gedronken. Ook zitten ze daar te kaarten of te sjoelen. Links is de grote glazen buitendeur. Links in de achterwand is de deur van het kantoor/kamer van de directrice. In de rechterwand is een brede opening waar je de gang ingaat. Je moet je voorstellen dat aan die gang de kamers van de bewoners liggen. De gang is ook de afgang voor de keuken. Tegen de achterwand, staat een open servieskast, waar het serviesgoed, glaswerk, tafellakens en servetten liggen. Op het toneel staan drie tafeltjes met elk drie stoelen erom heen. (links, rechts en erachter) Tegen de linkerwand staat een tafeltje waar Wil de bejaardenverzorgster soms achter zit te schrijven. Ergens rechtop tegen de kant staat een sjoelbak.

EERSTE BEDRIJF

Wil staat voor de open servieskast het gestreken wasgoed op te bergen. Zoals tafellakens en servetten.

BEP (*op*): Waar is de directrice?

WIL: Is er iets?

BEP: De Wit wil niet in bad.

WIL: Hij moet!

BEP: Hij zegt dat het water te heet is.

WIL: Vertel hem dat het goed is voor zijn spieren.

BEP: Maar hij gilt moord en brand!

WIL: Laat hem dan zijn mond houden! In bad gaat ie!

BEP: Okay! (*af. Wil gaat nu achter haar tafel zitten te schrijven*)

DE BRUIN (*op*): Goedemorgen. (*gaat zitten bij een van de tafeltjes*)

WIL: Ook goedemorgen.

DE BRUIN: Is de krant er al?

WIL: Ja.

DE BRUIN: Mag ik ook weten waar? (*Wil wijst*) Dank u. (*haalt de krant*) Is de directrice er niet?

WIL: Neen!

DE BRUIN: O. (*gaat de krant lezen*)

STEENKAMP (*op*): Morrege.

DE BRUIN: Morgen Klaas.

WIL: Morgen meneer Steenkamp.

STEENKAMP (*tegen de Bruin*): Ze hebben de Wit te pakken!

DE BRUIN: Hoezo?

STEENKAMP: Bep staat hem zo af te schrobben dat de vellen eraf vliegen!

DE BRUIN: We moeten er toch eens wat van zeggen.

STEENKAMP: Durf jij? (*de Bruin haalt zijn schouders op*) Is de directrice er niet?

DE BRUIN: Nee.

STEENKAMP: Mooi! Dan neem ik straks twee plakken kaas op m'n brood!

WIL (*al schrijvend*): Dat kan ik u ten strengste afraden, Steenkamp!

STEENKAMP (*fluisterend*): Nog zo'n kreng.

WIL (*kwaad*): En dat hoorde ik ook!

STEENKAMP (*boos*): Mooi! Fijn!

DE BRUIN: Rustig nou maar Klaas. Hier heb je een brok krant. (*Steenkamp gaat ook zitten lezen*)

OLIVIA (*op, vrolijk*): Goedemorgen!

DE BRUIN: Morgen vrouw Bos.

STEENKAMP (*knikje*): Mevrouw Bos.

WIL: Goedemorgen mevrouw Bos. Lekker geslapen?

OLIVIA: Nou nee. De regenpijp is nog steeds lek. En het heeft vannacht zo geregend! Het kletterde precies naast mijn raam op de grond. Ik moest steeds naar de wc.!

WIL: Niet zo zeuren mevrouw Bos!

OLIVIA: Daar heb je het weer! Niet zo zeuren, Mevrouw Bos! Mevrouw Bos zeurt! Vraag dan niet of ik lekker geslapen heb. Uit mezelf zou ik nooit over die regenpijp zijn begonnen...

WIL: Al goed mevrouw Bos.

OLIVIA: Ben ik nou zo vroeg of zijn jullie zo laat?

WIL: Ja. Wij zijn vandaag wat later dan normaal. Bep en ik zijn vanmorgen maar met z'n tweeën. (*staat op*) De directrice is naar de dokter. Maar ik zal nu gauw de tafels gaan dekken. Misschien kunt u me even helpen?

STEENKAMP: Iets ernstigs, hoop ik?

WIL: "Niets" ernstigs, meneer Steenkamp! De directrice voelde zich de laatste tijd een beetje moe. Met een paar staalpilltjes is dat zo weer verholpen!

DE BRUIN: Ze zou eens op vakantie moeten.

STEENKAMP: Een paar jaar!

WIL: Dat zouden jullie wel willen! Nou vooruit! Helpen jullie ook maar mee tafeldekken.

BEP (*op*): De Wit is zo schoon als een pas geboren baby! Zo, en dan is het nu de hoogste tijd voor het ontbijt. (*tegen de Bruin en Steenkamp die net zijn opgestaan*) Opzij! Ga zitten en loop me niet voor de voeten!

DE BRUIN: We moesten helpen...

BEP: Van de wal in de sloot zeker! Zitten en je mond houden!

DE BRUIN: Nou moe! (*tegen Steenkamp*) Als ik dit aan m'n zoon vertel, gelooft ie me niet.

STEENKAMP: Ik weet er alles van! Ze stoppen vader in een duur particulier rusthuis en denken dat ze dan voorgoed, en op een fatsoenlijke manier van je af zijn.

DE BRUIN: Elke keer als ik hem wil uitleggen dat zo'n particulier rusthuis allemaal geldklopperij is, haalt hij zijn schouders op. Maar ach, je moet toch ergens heen en overal zijn wachtlijsten. Alleen hier niet.

STEENKAMP: Als ik mijn kinderen vertel hoe slecht ze ons hier behandelen, en wat ze hier op tafel zetten; zulke kleine stukjes vlees, haast nooit een koekje bij de koffie, dan geloven ze me niet! Dan gaan ze weer zo stom tegen elkaar zitten te knipogen.

Bep en Wil en Mevrouw Bos dekken de drie tafels. Dan komen de

dames Zwier op. Als ze plaats genomen hebben aan tafel 2 komt ook de Wit op en gaat bij de Bruin en Steenkamp zitten.

DE BRUIN: Hadden ze je te pakken, de Wit?

DE WIT (*gromt*): Ze wou me koken!

STEENKAMP (*snuift*): Je ruikt wel lekker! Als ik jou was ging ik tussen de Zwieren inzitten. Misschien maak je nog 'n kans.

DE WIT: Waarom eten we zo laat? Toch niet omdat ik...

DE BRUIN: De directrice is naar de dokter.

DE WIT (*opgewekt*): O ja?

DE BRUIN: Maak je niet blij met een dooie mus. Ze voelde zich alleen een beetje moe.

DE WIT: En daarvoor gaat ze naar de dokter?

DE BRUIN: Het schijnt zo.

De tafels zijn nu voorzien van schalen met brood, boter, stukje kaas en op tafel 1 staat chocoladehagel. Tafel 2 staat een pot pindakaas. Tafel drie een potje jam. Voor ieder ligt er een sinaasappel. Allen gaan zitten.

AFIE (*gaat staan*): Hebben jullie daar chocoladehagel?

STEENKAMP: Ja. Hoezo?

AFIE: Misschien voelt u er iets voor om te ruilen? Wij hebben hier pindakaas. Maar dat blijft zo aan m'n gebit kleven.

DE WIT: Dan hou je misschien je kanis eens!

AFIE: Nou ja! (*gaat weer zitten*) Ze hadden 'm moeten verzuipen!

AGIE: Dus u wilt niet met ons ruilen?

STEENKAMP: Ben je doof Zwier? Wij zeiden: Neen!

AGIE: Dat zullen we onthouden! Dit kan u nog behoorlijk gaan opbreken!
(*begint nu nijdig een boterham te smeren*)

STEENKAMP: We worden nou al bang!

DE BRUIN: Wat een stennis om een pot pindakaas.

Bep komt op met een grote pot thee en begint in te schenken. Olivia zit bij de dames Zwier aan tafel twee. Nu komt meneer Gerritse op. Hij zit in een rolstoel en draagt een legerpet. Hij rijdt zijn rolstoel naar tafel drie en gaat achter de tafel zitten. Wil en Bep gaan aan weerskanten van deze tafel zitten.

GERRITSE: Morrege.

AFIE: Goedemorgen meneer Gerritsen.

AGIE: Goed geslapen meneer Gerritsen?

GERRITSE: Prima, dank u. (*allen zitten te eten*)

OLIVIA: Zullen we straks even naar buiten gaan meneer Gerritse? Het is heerlijk weer. Ik duw uw kar wel.

GERRITSE: Naar buiten? Met U? Nou, dat sla ik niet af!

STEENKAMP: Dat heb ik vroeger ook zo vaak gezegd!

GERRITSE: Maar ik rol zelf!

OLIVIA: Zoals u wilt. Misschien kan ik onderweg wat voor u zingen?

GERRITSE: Wacht daar alsjeblieft mee tot we in het park zijn.

OLIVIA: Zoals u wilt. *(tot de anderen)* Ja ik moet gewoon zo af en toe zingen! Een zangeres moet altijd haar stem blijven trainen.

AFIE: Dat is toch alleen van belang als je moet optreden?

OLIVIA: Ook.

AGIE: Maar u treedt nooit meer op!

OLIVIA: Dat kan je nooit weten. Veronderstel dat er nog mensen zijn van de radio of televisie die zich mij plots weer herinneren, de grote vedette uit de jaren veertig, en mij nog eens ten gehore willen brengen.

AGIE: Ik kan het me niet voorstellen!

OLIVIA: Olivia Bos! Ik zie de aanplakbiljetten nog hangen. Uitverkochte theater zalen! Het geld stroomde binnen en ik gaf het met gulle hand weer uit. Toen brak de oorlog uit... Maar ik ging door! Al die soldaten waar ik voor heb gezongen! Heerlijk! Dat speciale gevoel dat raak ik nooit meer kwijt! Hoe heette mijn collega van toen ook alweer? O ja, Vera Lyn!

AFIE: Wat opwindend moet dat allemaal zijn geweest.

OLIVIA *(zucht)*: Dat was het ook! Weet u zeker meneer Gerritse dat ik nooit voor uw compagnie heb gezongen?

GERRITSE: Heel zeker.

AGIE: Bent u dan militair geweest meneer Gerritse?

GERRITSE: Hoe denkt u dat ik anders in die rolstoel terecht ben gekomen?

AGIE: Zit u al vanaf de oorlog in die stoel?

GERRITSE: Gelukkig niet zeg. Maar het kwam wel door een schotwond.

AFIE: Vertel!

GERRITSE: Ach...

AFIE: Alstublieft!

GERRITSE: Nou vooruit... Ik weet het nog als de dag van gisteren. Het was die avond aardedonker. Mijn mannen en ik lagen onder Arnhem. September '44. 'Wij moesten samen met de Eerste Britse Airbone divisie de brugge- hoofden zien te behouden. Dat was de opdracht. Maar... *(sluit zijn ogen en schudt zijn hoofd)* Ach, ik wil er eigenlijk helemaal niet meer over praten. Afijn, naarmate ik ouder werd kreeg ik steeds meer last van m'n been. En nu...

OLIVIA *(met mond vol)*: Nu niet meer over wonden praten hoor, anders

smaakt mijn eten me niet.

DIRECTRICE (*op, kreunt*): O, ik voel me zo beroerd. Goedemorgen allemaal. Alles goed gegaan Wil? (*zucht*) Mooi! Ik zit op m'n kantoor. (*loopt naar haar kantoor*)

DE WIT: Ik heb een klacht!

DIRECTRICE: Kop dicht de Wit! (*kijkt rond*) Nog meer klachten?

STEENKAMP: Ja, we hebben weer eens een sinaasappel gekregen! Maar als het dezelfde zijn als die van vorige week, dan zijn ze behoorlijk taai. U maakt grote kans dat we stikken in de vellen! Dat kost klanten! Mijn voorstel is nu, dat jullie ze uitpersen.

DE BRUIN (*fluistert*): Uitpersen kunnen ze hier wel!

DIRECTRICE (*loopt weer naar de tafels*): Wat zegt u? Heeft u alweer een sinaasappel gekregen? Daar zullen we dan wat zuiniger mee om moeten springen. (*pakt de fruitschaal uit de open kast en legt alle sinaasappels er weer op*) Ze komen tenslotte heel uit Spanje! Laten we dat ons wel even realiseren! (*zet schaal weer in de kast*) Nog meer klachten? (*allen schudden hun hoofd*) Mooi! (*ze gaat haar kantoor binnen maar steekt dan nog even haar hoofd om de deur*) En laat niemand het in z'n hersens halen om me te storen!

BEP: Mevrouw! Waarom duurde het zo lang bij die dokter. Er is toch niets ernstigs?

DIRECTRICE (*zielig*): Hij stuurde me door naar het ziekenhuis.

WIL: Ziekenhuis?

DIRECTRICE: Ja, ik moest me melden op de bloedafname. Ze hebben drie buizen bloed uit me getapt!

OLIVIA: Ik word misselijk.

DIRECTRICE: Lever, nieren, h.b., alles wilden ze weten.

WIL: Dat is niet mis! Gaat u maar lekker op de divan liggen, dan breng ik straks een kopje koffie. (*directrice knikt zielig. Deur dicht*)

STEENKAMP: Lever, nieren, gho, ze kan van alles mankeren!

DE BRUIN: Juich niet te vroeg.

DE WIT (*staat op*): Ik ga naar m'n kamer. Mag ik de krant meenemen? (*anderen knikken*)

GERRITSE: Tijger! Dat was m'n bijnaam. De Tijger!

OLIVIA (*kirt*): O wat opwindend! Zullen we nu gelijk maar naar het park gaan? Veronderstel dat de zon straks weggaat. Dan is het direct een stuk frisser.

GERRITSE (*luid*): De Tijger. Ik was de schrik van het peloton! Mijn bevel deed de aarde schudden! Respect dat ze toen voor me hadden!

DE BRUIN: Vanmiddag komt mijn zoon me ophalen.

STEENKAMP: O ja? (*de Bruin knikt*) Neemt hij je mee naar zijn huis?

DE BRUIN: Ja, daar drinken we dan koffie. Met zijn vrouw erbij. En dan

gaan we wat leuks doen. Hij en ik. Wij samen. Wat weet ik niet, dat zegt hij nooit van tevoren. Soms gaan we vissen, soms naar de harddraverij. Maar hij regelt altijd wel wat. Het is een beste jongen. Hij heeft ook een goeie baan.

STEENKAMP: Het is mooi als je kinderen om je denken.

DE BRUIN (*knikt*): Ja... het is een beste jongen.

GERRITSE (*rolt zijn wagen richting buitendeur*): Allee dan, ten aanval.

OLIVIA: Ik kom. Ik kom!

WIL: Aan de wandel met z'n tweetjes?

GERRITSE: Niemand gaat met mij aan de wandel!

WIL: Dat denk ik ook niet.

OLIVIA (*verheugd*): We gaan naar het park!

WIL: Zo? Naar het park? Nou, veel plezier dan maar.

GERRITSE: Dat regel ik zelf wel! (*beiden af. De dames Zwier staan op, en gaan pratend af richting gang*)

BEP (*tot de Bruin en Steenkamp*): Wat gaan jullie doen?

DE BRUIN: Een beetje voor het raam zitten.

STEENKAMP: Ik ga lekker op bed liggen televisie kijken. Met al die verschillende netten kan je de hele dag sport zien.

BEP: Ga zelf maar eens sporten. Laat dat ouwe lijf maar eens zweten! (*Bep en Wil beginnen af te ruimen*)

STEENKAMP: Je verwacht toch niet dat de Bruin en ik nog een partijtje gingen voetballen, wel?

WIL: Als jullie je jassen eens aantrekken en de schoffels uit de schuur halen, dan kunnen jullie de tuin aan de zijkant een flinke beurt geven.

STEENKAMP (*schalks*): Flinke beurt?

WIL (*streng*): De tuin ja! (*met ontbijt spullen af*)

DE BRUIN: Dat is nog niet eens zo'n gek idee Klaas! Zijn we er even lekker uit. Frisse neus halen!

STEENKAMP: Meen je dat nou?

DE BRUIN: Het is in ieder geval beter dan dat je met je ouwe lijf voor die televisie ligt te hangen.

STEENKAMP (*terug kattend*): Of achter de ramen zitten te koekeloeren. Maar het is waar. Rust Roest! Nou vooruit dan maar. (*af, door buitendeur*)

Dan komen de dames Zwier op. Ze hebben een vest aangetrokken. Ze dragen beide een leuk hoedje. Afie heeft een gekleurde sjaal over haar vest gedrapeerd.

BEP: Waar gaan jullie heen? (*de dames Zwier hebben binnenpretjes*)

AGIE: Wandelen.

BEP (*streng*): Zo... wandelen? En waar gaat de reis naar toe als ik vragen mag?

AFIE: We wilden even naar het park. Het is zulk heerlijk weer!

BEP: Ook al naar het park? (*de dames Zwier gniffelen*) Jullie gaan toch niet achter Gerritse en Bos aan he? Die twee een beetje begluren?

AFIE (*verontwaardigd*): Hoe komt u erbij? Dat ligt niet in onze aard. Wij zijn van goede komaf!

BEP: Mooi. Kijk wel uit met oversteken. Het geeft rommel en we kunnen geen klanten missen!

AFIE: Mogen we nou?

BEP (*met knipoog*): Als jullie maar alles vertellen.

AGIE (*grijnzend*): Doen we! (*beiden af. Bep neemt de laatste ontbijt spullen mee en gaat ook af*)

Nu komt Ferdinand op. Hij loopt wat over het toneel heen en weer en kijkt dan de gang in of hij niemand ziet. Dan gaat hij bij een tafeltje zitten en steekt een sigaret, van een duur merk, op. Na even gewacht te hebben staat hij weer op en loopt naar de deur van het kantoor van de directrice. Eerst luistert hij aan de deur, dan klopt hij.

DIRECTRICE: Laat me met rust!

FERDINAND (*zegt zacht voor zich uit*): Dat zal je wel willen! (*klopt harder*)

DIRECTRICE (*achter de deur*): Wat is er nou weer?

FERDINAND: Kom je even Precilia? Ik ben het, Ferdinand.

DIRECTRICE: Ferdinand? (*deur vliegt open en komt snel op. Onderwijl strijkt ze haar jurk glad en probeert nog even snel haar haren te fatsoeneren*) Dag Ferdinand, wat leuk dat je weer eens langs komt. Ga zitten. Wil je koffie?

FERDINAND: Dank je. Ik heb niet veel tijd. Heb je m'n geld?

DIRECTRICE: De huur? Eh, ja...bijna. Maar ga eerst toch even zitten. Weet je zeker dat je geen koffie wilt?

FERDINAND: Positief! (*ongeduldig*) M'n geld!

DIRECTRICE: Vier weken zijn zo om, Ferdinand. (*hij reageert niet*) O, maar ik heb het wel hoor! Maak je vooral geen zorgen. Ik wil alleen maar zeggen... eh, ik bedoel, dat het wel al moeilijker wordt om het steeds weer bij elkaar te krijgen!

FERDINAND: Dat is dan spijtig voor je Precilia, want vanaf vandaag gaat de huur nog eens met tien procent omhoog!

DIRECTRICE (*hapt naar adem*): Tien procent! Maar dat is honderdvijftig gulden! Ik moet nu al elk dubbeltje omkeren. En ik wilde net zo'n mooie jurk kopen...

FERDINAND (*dreigende toon*): Als jij me niet betalen kan, zal ik

maatregelen moeten nemen...

DIRECTRICE: O, maar ik zeg niet dat ik je niet betalen kan, ik zeg alleen dat het steeds moeilijker voor me wordt.

FERDINAND: Ga je m'n geld nu halen of moet ik je een handje helpen?

DIRECTRICE (*bang*): Natuurlijk Ferdinand, het komt er aan. (*af kantoor*)

Ferdinand loopt even op en neer. Hij neemt een lange haal aan zijn sigaret en trapt hem dan uit op de grond.

DIRECTRICE (*op met envelop, intussen heeft ze snel knalrode lippenstift op gedaan en loopt ze op haar hoge hakken*): Alsjeblieft. (*geeft envelop*)

FERDINAND (*wappert met de envelop*): Wat een lucht!

DIRECTRICE: Vind je het niet lekker? Eau de Paris! Ik heb het speciaal voor jou gekocht.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto